

Komovi, 15.-17 februar 2008.

- SEĆANJE NA ZVONKA BLAŽINU -

Komovi - najlepší pejzaž na svetu

Planina Komovi – Izrastajući kao kakva gromada iznad izvorišta Zlorečice, Kraštice i Tare, Komovi su sa Durmitorom i Bjelasicom najimpozantniji masiv u dinarskom sistemu planina. Ima i viših planina, ali teško da se u planinskoj divljini mogu naći tako pristupačne litice kao na Komovima. Sa vrhova Komova (Kučki 2487 m i Vasojevički 2461 m) posetilac će biti zadivljen čudnovatim kontrastima boja i dalekim vidicima sve do plavog Jadrana, Lovćena, Durmitora, Hercegovine, Pešteri, Kopaonika, Kosova i Metohije. Reljef ovog masiva, u poređenju sa drugim u regionu, je uobičajen rekama i dolinama i daje ovom prostoru specifičan izgled. U proleće kod ogreje sunce, Komove obuzme gusta trava koja krajem jeseni prelazi u sasušene biljne tepihe. Po višim prostorima rasuli su se kantuni koji nažalost nestaju, a čijoj bi se revitalizaciji morali što pre posvetiti.

15.02.2008.

U ranim jutarnjim satima stižemo u hladnu Andrijevicu i pravimo pauzu. Posle nastavljamo put nekih 20 km do Trešnjevika. U Trešnjevik stižemo oko 08h. Tu se iskrcavamo iz mini buseva i pod punom borbenom opremom dalji put (4-5 km) nastavljamo peške kroz sneg koji je bio do kolena. Stižemo do eko-kantuna „Štavna“ i tu se smeštamo. Jedan deo planinara podiže šatore. Predivan sunčan dan jedni koriste za fotografisanje, drugi za odmor. Dogovaramo se da napravimo donekle stazu i da vežbamo, jer nam sutra predstoji uspon na Vasojevički kom. Oko 14h krećemo i usput fotografišemo Komove i okolne snežne vrhove.

Dolazak na Trešnjevik

Pripreme prvog dana

Dolazimo do dela gde više nije moguće kretanje bez dereza. Stavljamo dereze i polako počinjemo da se penjemo. Krećemo se polako i oprezno. Pravimo međusobni razmak par metara da ne bi došlo do povrede sa derezama i cepinima. Dosta ispred nas su tri člana AOB-a koji su krenuli na vrh Vasojevički kom (2461 m) i izašli u kasnim poslepodnevnim satima. Sa par kratkih pauza izlazimo na 2160 m. Odlučujemo da je to dosta za danas i polako se spuštamo. Spuštanje, dosta teže i rizičnije od penjanja.

Jedan deo staze sporo ali sigurno odpenjavamo. V. Matković nas upozorava na greške koje pravimo prilikom odpenjavanja, jer svi želimo da se spustimo što pre. Ne jednom delu padine vežbamo padove i zaustavljanje. Temperatura naglo pada i stižemo u našu toplu bazu gde nas čeka „smederevac“. Večeramo i nastavljamo druženje uz piće i muziku u mini restoranu u okviru eko-kampa. U toku večeri počinje da pada sneg. Jako je hladno i neki iz šatora prelaze u tople kućice, ipak nekima ne smeta niska temperatura i ostaju u šatorima. Postavljamo pitanje da li ćemo sutra krenuti na Vasojevički kom...

Izlazak na 2160m

Izlazak sunca

Ustajemo u 05h. Sneg koji je padao u toku noći, napadao je oko 2-3 cm. Spremamo se i nešto pre 06h polazimo. Temperatura varira -18/25C. Još je mrak i krećemo se polako, sa čeonim lampama osvetljavamo put. Od eko-kampa pa do prvog uspona sneg je dubok i česta su propadanja, veoma zamarajuće. Izlazi sunce i dolazimo do jednog brežuljka odakle počinje uspon. Pravimo malu pauzu i zatežemo opremu. Vetar na tom delu dostiže brzinu oko 30-40 km/h. Jak vetar i jako niska temperatura otežavaju pojedinim planinarima stavljanje opreme. Neki odustaju i vraćaju se nazad. Počinjemo uspon i već je primetno zaostajanje i razvlačenje kolone.

Put kojim smo išli na 2461 m

Napredovanje ka vrhu na -20C

Za Komove je i leti potrebna izuzetna psiho-fizička spremnost, a da ne govorimo zimi u ovakvim ekstremnim uslovima. Temperatura je toliko niska da se za jako kratko vreme javljaju promrzline. Još neki odustaju zbog promrzlina. Svi jedva čekamo da dođemo do prvih stena da napravimo predah jer je tu zavetrina. Hrabro se probijamo do stena i tu pravimo malu pauzu, na brzaka se dopunjujemo kaloričnim bombama i nastavljamo dalje. Svima su zaleđene maske, smrznute obrve i trepavice. Većina pokušava da fotografiše okolne predele koji se na momente ukažu kad prođe magla, ali bezuspešno. Aparati su zaleđeni ili su baterije otkazale. Na sreću samo je jedan aparat izdržao do kraja. Već smo prevalili više od pola puta i još jedan član odustaje zbog promrzlina na nogama. Sad nas je ostalo osmoro i nastavljamo ka vrhu. Vlada Matković nam skreće pažnju da se ne razdvajamo previše da neko ne bi skrenuo sa staze jer je vidljivost jako slaba. Neki su propadali do kukova na delovima gde su borovi prekriveni snegom i ledom. Još malo nam je ostalo do vrha. Krećemo se oprezno jer strmina uvek prisutna, pogrešan korak i gotovo. Ispred nas je tročlana ekipa planinara iz Zvečana. U 09:45h izlazimo na Vasojevički kom (2461 m). Na vrhu se zadržavamo oko pola sata. Upisujemo se u svesku, jedemo i krećemo nazad. Brže se spuštamo nego prethodnog dana, jer smo već uvežbavali padanje i kočenje. Stižemo promrzli i umorni u kamp na toplu supu i čaj. Odmaramo se i uvečernjim satima opet nastavljamo druženje u mini restoranu. Piće, muzika i fotografisanje, ...prepričavamo doživljaje.

Blizu nevidljivog cilja

Osmočlani tim na vrhu

17.02.2008.

Ustajemo malo kasnije i zbog jako loših vremenskih uslova odustajemo od penjanja na Kučki kom (2487 m). Dogovaramo se da nešto ranije krenemo, da bi u Beograd stigli pre ponoći. Pakujemo se i negde oko 11h napuštamo eko-kamp i opet kroz sveže napadani sneg idemo peške oko 4-5 km do Trešnjevika gde nas čeka mini-bus. Svi su na okupu i možemo da krenemo. Spuštamo se do Andrijevice i tu pravimo pauzu za ručak. Posle ručka nastavljamo put ka Beogradu. U kasnim popodnevним satima prelazimo granicu, usput svraćamo na još jednu kafe pauzu i u Beograd stižemo u 23h.

Beograd, 18. februar 2008.

Vođa puta: [Vladislav Matković](#), PD Pobeda

Izveštaj: Milan Pamučar

Fotografije: Milan Pamučar, Vlada Matković